

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การเปรียบเทียบวิธีการสกัดไขมัน 3 วิธี คือ SX₁ ใช้ตัวทำละลายผสม คลอโรฟอร์ม เมทานอลและน้ำ ในอัตราส่วน 2:1:0.5 ร่วมกับการเซนติพิวส์ วิธีที่ 2 คือ SX₂ ใช้ตัวทำละลายผสม อะ诲ว่าง คลอโรฟอร์มกับเมทานอล อัตราส่วน 2:1 และ วิธีที่ 3 คือ SOX ใช้วิธีซอกเลตตัวทำละลาย ชนิดเดียวคือ ปิโตรเลียมอีเทอร์ พนว่า แต่ละวิธีมีความแตกต่างกันของมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) โดยวิธี SX₁ สกัดไขมันจากเนื้อ ปลาโอลาย ปลาสีกุนตาโตและปลาทรายแดง ไม่ได้ปริมาณสูงที่สุด คือ 3.56 ± 0.08 , 3.02 ± 0.03 และ 3.11 ± 0.27 ตามลำดับและมีร้อยละการนำกลับของไขมันสูงกว่าร้อยละ 80

การวิเคราะห์รูปแบบของกรดไขมันในตัวอย่างสัตว์น้ำ ในกลุ่มปลาทะเล ปลาน้ำจืด ปลาหมึกและกุ้ง ด้วยเทคนิคแก๊สโคมาราฟิ พนว่า กลุ่มปลาทะเลและปลาบ้านน้ำจืด มีชนิดของกรดไขมันที่คล้ายกัน แต่แตกต่างด้านปริมาณ โดยพบกรดไขมันชนิดอื่นตัวได้แก่ กรดคานปรายลิก (C8:0) กรดคานปริก (C10:0) กรดลอริก (C12:0) กรดไมริสทิก (C14:0) กรดปาล์มิติก (C16:0) กรดสเตียริก (C18:0) กรดอะราชิດิก (C20:0) กรดบีอินิก (C22:0) และ กรดลิกโนไซดิก (C24:0) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างปลาหมึกและกุ้ง ไม่พบกรดไขมันชนิดกรดคานปรายลิก (C8:0) กรดคานปริก (C10:0) และ กรดลอริก (C12:0) ส่วนกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัวของตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วยกรดโอเลอิก (C18:1) กรดไลโนเลอิก (C18:2) กรดไลโนเลนิก (C18:3) กรดอะราชิโคนิก (C20:4) กรดไอโคชาเพนตะอีโนอิก (C20:5n3) กรดโอดิโคชาเทตตราอีโนอิก (C22:4n6) และกรดโอดิโคชาเอกชาอีโนอิก (C22:6n3) โดยทั่วไปกรดไขมันอิ่มตัวในตัวอย่างสัตว์น้ำ ที่พบปริมาณสูงคือ กรดปาล์มิติก (C16:0) ในขณะที่กรดไขมันไม่อิ่มตัว ที่พบปริมาณสูงคือ EPA (C20:5n3), AA (C22:4n6) และ DHA (C22:6n3)

การศึกษากรดไขมันในตัวอย่างปลาทะเล พนว่า กรดไขมันไม่อิ่มตัวมีปริมาณ สูงถึงร้อยละ 50.44-68.90 ซึ่งประกอบด้วยกรดไขมันชนิด MUFA และ PUFA ปริมาณร้อยละ 6.82-30.80 และ 25.34-53.07 ตามลำดับ ส่วนกรดไขมันชนิดโอเมก้า 3 มีปริมาณสูงกว่า กรดไขมันชนิดโอเมก้า 6 คือปริมาณร้อยละ 8.53-35.00 และ 0.29-4.59 ตามลำดับ ตัวอย่างที่มีกรดไขมันชนิด โอเมก้า 3 และ 6 สูง คือ ปลาทรายแดง ไม่ ปลาทราย ปลาหางแข็ง และ ปลาโอลาย

การศึกษากรดไขมันในตัวอย่างปลานำเข้า พบว่ากรดไขมันไม่อิ่มตัวมีปริมาณสูง ใกล้เคียงกับตัวอย่างปลาทะเล คือมีปริมาณร้อยละ 51.50-75.89 ซึ่งประกอบด้วยกรดไขมันชนิด MUFA และ PUFA มีปริมาณร้อยละ 3.68-40.46 และ 25.62-47.83 ตามลำดับ ส่วนกรดไขมันชนิดโอมega 3 มีปริมาณสูงกว่า กรดไขมันชนิดโอมega 6 เช่นเดียวกับตัวอย่างปลาทะเล คือปริมาณร้อยละ 7.38-34.79 และ 0.40-8.12 ตามลำดับ ตัวอย่างที่มีกรดไขมันชนิดโอมega 3 และ 6 สูงได้แก่ ปลาดุก ปลาเนื้ออ่อนหนานวดขาว ปลาช่อน และปลาตะเพียนขาว

การศึกษากรดไขมันในตัวอย่างปลาหมึกและกุ้ง พบว่ากรดไขมันไม่อิ่มตัวมีปริมาณน้อยกว่าตัวอย่างปลาทะเลและปลานำเข้า คือมีปริมาณร้อยละ 55.61-62.14 ซึ่งประกอบด้วยกรดไขมันชนิด MUFA และ PUFA มีปริมาณร้อยละ 14.10-28.05 และ 31.99-44.65 ตามลำดับ ซึ่งกรดไขมันชนิด MUFA มีปริมาณน้อยกว่าปลาทะเลและปลานำเข้าเล็กน้อย ส่วนกรดไขมันชนิดโอมega 3 มีปริมาณสูงกว่ากรดไขมันชนิดโอมega 6 เช่นเดียวกับตัวอย่างปลาทะเลและปลานำเข้า คือปริมาณร้อยละ 9.93-21.68 และ 1.92-3.04 ตามลำดับ ตัวอย่างที่มีกรดไขมันชนิดโอมega 3 และ 6 สูงได้แก่ กุ้งขาว ปลาหมึกกล้วยและปลาหมึกกระดอง

การจัดทำไดอะแกรมแบบมีเงื่อนไขจากฐานข้อมูลกรดไขมัน สามารถจัดกลุ่มตัวอย่างสัตว์น้ำประเภท ปลาทะเล ปลานำเข้า ปลาหมึกและกุ้ง ในกรดคลอรงค์ได้ทั้งหมด 7 กลุ่ม โดยกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มของปลาหมึกและกุ้ง และกลุ่ม 2-7 เป็นปลาทะเลและปลานำเข้า การทวนสอบความถูกต้องของไดอะแกรม โดยสุ่มตัวอย่างผลิตภัณฑ์ 15 ตัวอย่าง พบว่า สามารถระบุได้ 8 ตัวอย่าง ส่วนตัวอย่างที่ไม่สามารถระบุได้ อาจเป็นเพราะใช้ปลาหลายชนิดผสมกันหรือใช้ไขมันอื่นร่วมในการทำผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับที่ระบุในลักษณะของผลิตภัณฑ์ ส่วนการทวนสอบตัวอย่างปลาทะเล ปลานำเข้า ปลาหมึกและกุ้ง จำนวน 15 ชนิด พบว่าสามารถระบุชนิดของสัตว์น้ำได้ทั้งหมด ไดอะแกรมจากการศึกษานี้สามารถตรวจสอบระบุชาดาลได้